

Angélique Wegman over toeloop cursus theologie: Vrouwen maken ook docenten weer enthousiast (1989)

Sieth Delhaas

Hervormd Nederland, 1 oktober 1988

De driejarige 'Inleidingscursus theologie in het perspectief van feminisme en christendom' bestaat vijf jaar. Op 1 oktober wordt dit lustrum op de Nijmeegse theologische faculteit feestelijk herdacht. Coördinator Angélique Wegman-Dirks vertelt waarom vieren op z'n plaats is.

Waarom zo'n lange naam voor deze cursus; gaat het niet gewoon om feministische theologie?

'Nee, het is een basiscursus met vakken die bij een theologische studie aan de orde komen. 'In het perspectief van feminisme' wil zeggen dat de positie van vrouwen daar extra aandacht krijgt. Dat is uniek in Nederland. Een van mijn taken is er op te letten dat die aandacht voor vrouwen in de leerstof werkelijk naar voren komt. Dit jaar was er een nieuwe docent kerkgeschiedenis en hij moest zich helemaal opnieuw in zijn stof verdiepen om de positie van vrouwen te kunnen belichten'.

Hoe is de cursus ontstaan?

'Tijdens de colleges feministische theologie van professor Halkes aan de Nijmeegse faculteit was er steeds een grote belangstelling van vrouwen. Halkes ontdekte, dat ze behoefte hadden aan een basiscursus theologie om de context te begrijpen waarbinnen feministische theologie was ontstaan. Haar voorstel binnen het docentenoverleg was een experiment met een inleidingscursus te starten. We begonnen met 45 vrouwen en Johan Negeman bood zich spontaan aan voor het onderdeel 'Wordingsgeschiedenis van het oude en nieuwe testament'. Dit experiment is binnen enkele jaren door de universiteit overgenomen'.

Welke vrouwen trekt deze opleiding?

'Het zijn niet enkel vrouwen. Elke cursus – en we zijn nu aan de vierde bezig – telt één of twee mannen. De gemiddelde leeftijd is 40 tot 60 jaar van gemengd kerkelijke afkomst, hoewel rooms-katholieken in de meerderheid zijn.

Zij hebben door ontwikkelingen in kerk en maatschappij en door hun persoonlijke ervaringen behoefte aan een steviger theologische bagage. Ze worden daardoor strijdbaar. Aanvankelijk kwamen de cursisten vooral uit Nijmegen en omgeving, maar nu ook verder weg; zelfs vanuit Groningen, Zandvoort en Amsterdam. Als u weet dat de opleiding zes semesters van elk dertien avonden omvat, 's avonds van half acht tot half tien, dan begrijpt u wat ze ervoor over hebben. Ook het verloop is praktisch nihil en wekelijks is er een hoge opkomst. Een vrouwengroep uit Roermond heeft na overleg met ons in september 1987 een nagenoeg zelfde cursus opgezet met voornamelijk docenten van de theologische universiteit uit

Heerlen. De belangstelling daar was zo groot, dat ze dit seizoen weer met een nieuwe cursus met 40 vrouwen zijn begonnen’.

Onder de docenten lees ik namen als de professoren Van Iersel, Haarsma en Van Eupen. Vinden zij een cursus voor vrouwen die niet meer zo jong zijn interessant genoeg?

‘Het is een opdracht van de universiteit, dat voor deze cursus docenten van de universiteit worden gevraagd. In het begin was het de docenten niet zo duidelijk wat de cursus inhield. Intussen hebben ze tijdens deze vijfjaar zo’n 200 enthousiaste en kritische cursisten onder hun gehoor gehad – en de volgende 55 staan alweer klaar voor oktober 1989 – dat ze zelf ook meer dan enthousiast geworden zijn. Zo’n belangstelling hebben ze in hun eigen colleges in geen jaren meegemaakt. Wat ik spannend vind, is dat je hen zelf ziet veranderen. Ik loop als coördinator alle cursussen mee en zeker na zo’n vierde keer zie je dat deze mensen geleerd hebben de stof op een heel andere manier te benaderen. Enkele van hen schrijven ook boeken op hun vakgebied en zo komt dit perspectief van feminisme en christendom zelfs verder dan deze cursussen’.